

Som ovenfor nævnt har man foreslaaet, at Erklæringen fremtidigt altid betales af den paagældende selv.

Til § 15.

I Overensstemmelse med Administrationskommissionens Indstilling skal Bøgøringerne om Invaliderente samt Ansøgningerne om Hjælp til Kur og Pleje m. v. indsendes til Direktøren for Sygekassevæsenet, der undersøger, hvorvidt Ansøgeren opfylder Lovens Betingelser for at være invalideforsikret. Paa Grund af det nære Samarbejde, der agtes oprettet mellem Direktoratet for Sygekassevæsenet og Invalideforsikringsretten vil den formelle Oversendelse ved særlig Skrivelse, som nu finder Sted, naar Sagen oversendes fra Fonden til Retten, ganske kunne bortfalde, saaledes at Sagen, saa snart den er færdigbehandlet, umiddelbart afgives til Retten.

Til § 16.

Ændringerne i denne Paragraf er dels af redaktionel Natur, jfr. §§ 12, næstsidste Stykke, 15, sidste Stykke, 20 og 24, og dels en Følge af den administrative Omordning.

Til § 17.

I den siden Invalideforsikringslovens Ikrafttræden forløbne Tid har det i nogle Tilfælde været ønskeligt, om man kunde have ydet Rentenydere, der eventuelt efter afsluttet Kur eller Oplæring agtede at paabegynde Haandværks- eller Handelsvirksomhed, en Understøttelse en Gang for alle til Indkøb af Værktøj, Varer eller til Afholdelse af andre Etableringsudgifter. Det indstilles derfor, at et Beløb af indtil 2 Aars Rente kan anvendes paa denne Maade.

De Bestemmelser, der er foreslaaet tilføjet som 5. og 6. Stykke i Paragraffen, er i Overensstemmelse med Lov Nr. 93 af 29. Marts 1924, § 2, dog er Ordet: „Ansøger“ i denne Paragraf ændret til den rigtigere Betegnelse: „Rentenyder“.

Til § 18.

Ændringerne til 1., 2. og 3. Stykke i Loven af 6. Maj 1921 § 18, følger af Administrationskommissionens Forslag om, at Invalideforsikringsretten skal overtage den af Invalideforsikringsfonden hidtil førte Kontrol med, om Rentenydere stadig maa anses for at være Invalidere i Lovens Forstand.

Den nye Bestemmelse i Stykke 4 anser man for nødvendig for Gennemførelsen af en effektiv Kontrol.

Med Hensyn til Ændringen til 5. Stykke bemærkes, at efter den nu gældende Affattelse er det Invalideforsikringsretten, der skal træffe Afgørelse angaaende eventuel Tilbagebetaling af Invaliderente i alle Tilfælde af uberettiget Opbørelse af Renten, altsaa ogsaa i de Tilfælde, hvor der foreligger Svig med Hensyn til de Betingelser for Opnaaelse af Rente, som undersøges af Invalideforsikringsfonden (Alder, Indfødsret, Medlemsskab i Sygekasse m. v.). Da man har ment, at Bestemmelsesretten angaaende eventuel Tilbagebetaling af Renten bør ligge hos den Institution, hvis Omraade Sagen iøvrigt vedrører, stilles der nu Forslag om, at Invalideforsikringsretten og Direktoratet for Sygekassevæsenet træffer Bestemmelse hver for sit Omraade efter Loven.

Til §§ 20—24.

I Forbindelse med de Ændringer, der følger af Administrationskommissionens Forslag om, at Afgørelser med Hensyn til Helbredelsesforanstaltninger m. v. efter Loven skal overgaa fra Invalideforsikringsfonden til Invalideforsikringsretten, er der foretaget forskellige redaktionelle Ændringer i §§ 20—24: Bestemmelsen i Lovens § 23, 2. Stykke, 2. Punktum, er saaledes henført til Forslagets § 20, 2. Stykke, hvor den naturligt hører hjemme og Bestemmelserne i § 3 i Lov Nr. 93 af 29. Marts 1924 er henført til § 20 som sidste Stykke.

Endvidere stilles der Forslag om, at „Kur og Pleje“ efter Lovens § 20 udvides til „Oplæring eller Kur og Pleje, herunder Modtagelse af og Opøvelse i Brugen af Bandager“ m. v.

Med Hensyn til Oplæring bemærkes, at der efter Loven af 1921, jfr. dennes § 24, kun kan ydes Beløb til Oplæring af *Rentenydere*, og at der ikke haves Hjemmel til at paalægge den paagældende at underkaste sig Oplæringen. Ved den nu foreslaaede Formulering gives der Adgang til saavel i Tilfælde af truende Invaliditet (o: ikke Rentenydere) som i Tilfælde af indtraadt Invaliditet (o: Rentenydere) at paalægge vedkommende at underkaste sig Oplæring, dog kun saafremt Invaliditeten ved Oplæringen kan afværges eller ned sættes under den i Lovens § 3 nævnte Grænse. Der gives dernæst Adgang til efter Lovens § 24 — som hidtil — at yde Beløb til Oplæring m. v. til Rentenydere i Tilfælde, hvor Oplæringen m. v. ikke skønnes at kunne medføre det nævnte Resultat, men